

Μυρζανίδου, Ἐπισκ. Καζαζ.

ΕΕΒΕ, 12, ε 210-11

Θεοφάργις

Πλαρψή (παλαιώ)

Τό άμοφόρο τούτου ενέζεται εν Grotta-
ferrata ναι δέρει τινέντο γραφήν καὶ Τό παρόν
άμοφόρο τούτου παρίσταται μηδε-
ποχίζου Πλαρψή Πλαρψή ὑπερτίμου ναι ἔξαρχη
πάσης Ἀχαΐας υποῦ Θεοφάρανος έτους 591
Ινδ. αὶ Ἀπριλ. τοῦ Χριστοῦ 1618. (G. Μυ-
νοζ Antonie, L'art byzantin à l'exposition
de Grottaferrata, Rome Danesi editum, 1906,
ε. 140, 142-4.

Τῷ 1622 = Θεοφάργις (Ἐκκλ. Ἀλίθια, 1899,
ε. 24)

Τῷ 1624 ὁ ἐργολάχιος φιλόσοφος ὥντος επα-
φόμενος ('ΕΚΚΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ, 1899, σ. 668) μαι ἔπικλονος
παγραρχικός μαι ἔξαρχος τῆς Συρόδου. Θεοφάραν
ὁ μαι τῷ 1643. Θεοφάραν Π. Κινδ. 333.

Οὐρός παριζήθη καὶ προεδρικῶς ἔγαβετο
ἀπὸ Βερροίας Κύριλλος, ἐπειδὴ δέ καὶ ὁ
ἀπὸ Βερροίας Κύριλλος ἔδωκεν οἱδειαν τῷ
χειροτονηθῆντὶ γένος μητροπολίτης καὶ ὁ παγρ-
άρχης Πλαρθένιος παριζήθη, ἀριγάθετο δέ
τοις θρόνοις πάλιν Κύριλλος ὁ ἀπὸ Βερροίας
τότε ἐγένετο ἐκλογή Π. Παγρῶν μαι ἐγένετο
ὁ Πλαρθένιος.

